

РЕШЕНИЕ

№ 5835

гр. София, 18.09.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 08.04.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **806** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 14б от Закона за социално подпомагане (З.), във вр. с чл. 145 - 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) образувано е по жалба на И. Л. К. срещу решение № РД 01-714/21.12.2012г. на Директора на Регионална дирекция „Социално подпомагане” – С. град, с което е потвърдена Заповед № 674/24.09.2012г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане” М. за отказана целева помощ за отопление с топлоенергия за сезон 2012г. – 2013г. на основание чл. 2, ал. 1 от Наредба № РД-07-05/2008 г. във вр. чл. 10, ал. 11, т. 2 от Правилника за прилагане на Закона за социалното подпомагане (ППЗСП).

Жалбоподателката чрез адв.М. оспорва законосъобразността на решението и заповедта като постановени при липса на пълно изясняване на фактическата обстановка. Счита, че неправилно административният орган е приел, че жалбоподателката е извършила продажба на идеални части от земеделски имот, находящ се в землището на [населено място] на стойност 4 200лв., което надвишава 60 кратния размер на гарантираният минимален доход. Посочва, че на посочената дата не е извършила такава продажба, а е вписан нотариален акт за констатиране на правото на собственост върху земеделска земя в имотния регистър, с който тя заедно с още двама съсобственици е призната за собственици на гори и земеделски земи в [населено място], при равни квоти, по наследство и решения на О. К.. Посоченият НА имал констативен характер, а не разпоредителен на покупко-продажба. На 27.08.2012г. е подала декларация, с която е декларирала, че продава земеделски имот

за 4200 лв., а самото прехвърляне на идеални части от имот в [населено място] е извършено на 24.09.2012г., много след подаване на молбата. Твърди се, че получената сума е в размер 1/3 от 3 800лв. – 1265 лв., която не надвишава 60 кратния размер на гарантирания минимален доход на страната. Затова и счита, че към момента на подаване на молбата – декларация и към момента на жалбата има право на целева помощ, съобразно изискванията. Иска се отмяна на решението, с което е потвърдена Заповед № 674/ 24.09.2012 г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане” М.. Претендират се разности.

Ответникът – Директор на Дирекция „Социално подпомагане” – М. чрез адв. П. оспорва жалбата, позовава се на законосъобразност на заповедта и наличие на предпоставките и условията за отказване на целева помощ за отопление за сезона 2012/2013 г. В подписаната от жалбоподателката молба-декларация се съдържали данни, че е получила лично сумата от 4 200лв. независимо от другите наследници. Представя писмени бележки.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител за участие в производството. Административен съд София – град като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С молба – декларация с вх. № 674/20.08.2012 г. жалбоподателката прави искане до ДСП – М., да ѝ бъде отпусната целева помощ за отопление с електроенергия за отоплителен сезон 2012/2013 г. В нея тя е декларирала, че е ползвател на жилище в [населено място] състоящо се от три стаи, в което съжителства със снаха си и че не притежава недвижима собственост.

В съответствие с чл. 27, ал. 1 от Правилника за прилагане на Закона за социалното подпомагане (ППЗСП) и в срока по ал. 1 социален работник е извършил социална анкета на 24.08.2012 г. и е изготвил социален доклад на 24.09.2012 г. При извършване на социалната анкета са взети предвид всички констатирани обстоятелства от социален, семеен, битов и здравен характер, отнасящи се до възможността за отпускане на социална помощ.

При извършена справка в Служба по вписванията – К. за периода от 01.01.1992 г. до 22.08.2012 г. са установени допълнителни данни несъответстващи в декларираното в молбата-декларацията, а именно, че към 08.08.2012 г. жалбоподателката притежава в съсобственост с други лица, поземлени недвижими имоти, находящи се в землището на [населено място], местност – „Лъга” и местност – „Старите лозя” [община], област П., с площ по документи за първия 3.000дка и съответно за втория 16.530дка.

На 27.08.2012г. г-жа К. подава декларация, че през месец юни на 2012г. тя и другите съсобственици са продали имот в [населено място], местност „Старите лозя”, [община] за сумата от 4 200лв. с пояснения, че само тя от всичките наследници получила сумата 4200 лв. и по-късно е узаконена сделката поради грешка в нотариалните актове.

Социалният работник стига до извода, че жалбоподателката не отговаря на условията на чл. 2, ал. 1 от Наредбата РД-07-05/2008 г. на МТСП във връзка с чл. 10, ал.11, т.2 от ППЗСП за отпускане на целева помощ.

Директорът на дирекция „Социално подпомагане” – М. издава процесната заповед № 674/24.09.2012г., с която отказва отпускането на исканата целева помощ с мотиви, че молителката не отговаря на чл.2, ал.1 от Наредбата РД-07-05/2008г. на МТСП, във връзка с условията на чл. 10, ал.11, т.2 от ППЗСП, издава.

Заповедта е обжалвана по административен ред пред директора на Регионална дирекция за социално подпомагане – С. – град, който с решение № РД-01-714/21.12.2012г. отхвърля жалбата на И. К.. Изложени са мотиви за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление и по-конкретно неизпълнение на условието на чл.2, ал.1 от Наредбата РД-07-05/2008г. на МТСП във връзка с чл.10, ал. 1, т. 6 и ал.11, т.2 от ППЗСП.

От приложените документи по делото – нотариален акт № 82/24.09.2012г. се установява, че на 24.09.2012г. е извършена покупко-продажба на недвижим имот в [населено място], местност „Старите лозя”, [община], за сумата от 3 800лв., като жалбоподателката заедно с останалите съсобственици е продавач и са заявили, че са получили сумата напълно и в брой от купувача предварително.

При така установеното от фактическа страна съдът намира от правна страна следното: Съдът, след като прецени доказателствата по делото и обсъди възраженията в жалбата, след цялостна служебна проверка на обжалвания акт по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, намира жалбата за процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК (решението при административното обжалване е връчено на 04.01.2013 г., а жалбата е подадена на 17.01.2013 г.) от надлежна страна, както и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

При преценка за законосъобразност на обжалваната заповед съдът намери, че тя е издадена от компетентен орган - директорът на съответната ДСП, който орган съгласно чл. 13, ал. 2 и 3 З. се произнася по молбите декларации за отпускане на социални помощи. Спазена е предписаната от закона писмена форма и заповедта съдържа мотиви. В хода на административното производство са спазени процесуалните правила и срокове.

Предвид установената фактическа обстановка, изводът на ответния административен орган, че за молителката не е изпълнено условието на чл.2, ал.1 от Наредбата РД-07-05/2008г. на МТСП във връзка с чл.10, ал. 1, т. 6 и ал.11, т.2 от ППЗСП е правилен и се споделя от настоящия състав.

Съгласно чл. 12, ал. 2 З. социални помощи се отпускат след преценка на доходите на лицето или семейството; имущественото състояние; семейното положение; здравословното състояние; трудовата и учебната заетост; възрастта и други констатирани обстоятелства. Условията и редът за отпускане на целева помощ за отопление на лица и семейства през отоплителния сезон са регламентирани в Наредба № РД – 07 – 5 от 16.05.2008 г. за условията и реда за отпускането на целева помощ за отопление на МТСП, въз основа на законова делегация от чл. 12, ал. 4 З.. Съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредбата, право на целева помощ за отопление имат лицата и семействата, чийто средномесечен доход за предходните шест месеца преди месеца на подаване на молбата - декларация е по-нисък или равен на диференциран минимален доход за отопление и отговарят на условията по чл. 10 и чл. 11 ППЗСП. Тези условия имат характер на правоизключващи предпоставки и наличието на която и да е от тях е достатъчно основание компетентният административен орган да откаже предоставянето на целевата помощ. Съгласно чл.10, ал.1, т.6 от ППЗСП, месечна помощ, в това число и целева помощ за отопление се отпуска при условие, че лицата и семействата не са прехвърляли жилищен, вилен, селскостопански или горски имот и/или идеални части от тях срещу заплащане през последните 5 години.

В разглеждания случай, видно от приложения по делото нотариален акт (л.5), се

установява, че И. Л. К. на 24.09.2012г. е прехвърлила възмездно - чрез продажба, идеална част върху описан недвижим имот. Тоест не е изпълнено условието на чл.10, ал.1, т.6 от ППЗСП. Що се отнася до обстоятелството, че прехвърлянето е след подаването на молбата за социална помощ следва да се има предвид, че съгласно чл.142, ал.1 от АПК преценката за съответствие на административния акт с материалния закон е към момента на издаването му (в случая заповедта за отказ е от 24.09.2012г.), а съгласно ал.2 на разпоредбата установяването на нови факти от значение за делото след издаването на акта се преценява към момента на приключване на устните състезания (приключили по делото на 08.04.2013г.). А съгласно принципа за истинност по чл.7, ал.1 и ал.2 от АПК административните актове се основават на действителните факти от значение за случая. Предвид тези принципни положения в нормативната уредба фактът на продажбата на недвижим имот от търсещата целевата социална помощ следва да бъде взета предвид при преценката за отпускане или не на помощта. Още повече, че този факт се осъществява към датата на издаване на административния акт по молбата-декларация.

Съгласно чл. 10, ал.11 от ППЗСП разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т.6 от Правилника не се прилага в следните случаи: 1. в семейството има лице/лица с трайни увреждания и сделката е извършена с цел смяна на жилището с оглед осигуряване на достъпна жизнена среда за лицето/лицата с увреждания и 2. общата стойност на сделките не надвишава 60-кратния размер на гарантирания минимален доход за съответния период. Същият минимален доход, се определя с акт на Министерския съвет и от 01.01.2009г. е в размер на 65,00лв. съгласно чл. 1 от Постановление № 6 ОТ 15.01.2009 г. на Министерския съвет за определяне на нов месечен размер на гарантирания минимален доход (обн. ДВ, бр. 7 от 27 януари 2009г.)

В случая законосъобразно е прието от административния орган, че не е изпълнено условието по чл. 10, ал. 11, т.2 от ППЗСП. Самата жалбоподателка декларира (л.20) пред органите по социално подпомагане, че през месец юни 2012г. е продала имот и само тя от всички наследници е получила сумата от 4200лв. По делото не е налице друга декларация, направена лично от жалбоподателката, че е налице грешка при така декларираното и че получената сума се разделя на трите наследствени дяла и съответно в действителност тя самата е получила само 1/3 от сумата. Твърдения в тази посока са направени чрез пълномощник в жалбата и не следва да се кредитират като оборващи изложеното в декларацията, изходяща от самата жалбоподателка. Заявената като получена от жалбоподателката сума от 4200 лв. от продажба на имот надвишава 60-кратния размер на гарантирания минимален доход за периода (3900 лв.) и съответно не е налице хипотеза на чл.10, ал.11, т.2 във връзка с чл.10, ал.1, т.6 от ППЗСП.

С оглед установеното по делото неизпълнение на условието, предвидено в чл. 10, ал. 1, т. 6 от ППЗСП, на което лицето наред с останалите следва да отговаря съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008г. и отсъствието на хипотеза на изключение по чл.10, ал.11 от ППЗСП, то оспореният отказ за отпускане на целева помощ за отопление с топлоенергия за сезон 2012г. – 2013г. се явява законосъобразен, а жалбата на И. Л. К., следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно от АПК, Административен съд София – град, I отделение, 6 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването с жалбата на И. Л. К. срещу решение № РД 01-714/21.12.2012г. на Директора на Регионална дирекция „Социално подпомагане” – С. град и потвърдената с него Заповед № 674/ 24.09.2012г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане” - М. за отказ на целева помощ за отопление за сезон 2012г. – 2013г.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Върховен административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:
(Боряна Бороджиева)